

elfelejteni, hogy 1930—31 s az 1931—32-es szezonokban az ausztráliai gyapjueladások ára 27—30 millió font sterlingre redukálódtak. Bradfordban, a gyapju angliai világközpontján, tényleg hausse van. A bradfordi amerikai kivitel ötszöröse az 1931-es kivitelnek. A francia, német és japán megrendelések nyakra-főre érkeznek be s az amerikai tőkésék minden pénzüket gyapjuba fektetik.

Az imperialista államok konszolidálódását jelentik ezek a tünetek? A konjunktura jelei ezek, avagy egy készülő háborúé?

A NÉMET KÖNYV. A német nemzeti átalakulás a német könyv számára rosszul ütött ki. A német könyvkereskedők közismert Borsenblatt-ja szerint az utolsó évek folyamán az új könyvek megjelenése, illetve a régebbiek új kiadása a következőképp alakult. 1930 januárjában 1155, 1931 januárjában 1073, 1932 januárjában 772, 1933 januárjában 741 s 1934 januárjában 630 könyv jelent meg. A számok szavakba való átfordítása azt jelenti, hogy a nemzeti szocialisták négy éven keresztül; emelkedését a német könyvtermelés szakadatlan esökkenése kíséri. Kormányrajutásuk után egy esztendővel a német könyvtermelés szinte a fele annak, amennyi győzelmük első esztendőjében volt.

Nem kevésbé jellemző a külföld elfordulása a mai Németországi könyveitől. Német lapok egyre-másra panaszozzák, hogy Svédországban, Hollandiában, Középeurópában és a Balkánon mindinkább vesztí teret a német könyv. Ezeket a panaszokat igazolják azok a számok, amiket időnként a német vámhivatalok tesznek közzé a könyvkivitelről.

Jellemző, hogy a német könyvek térvesztését szervezeti uton próbálják jóvá tenni. A német kiadók szövetsége külön szervezetet alakított a könyvkivitel forszírozása érdekében. Nem nehéz megjósolni, hogy ennek az új szervnek a működése sem fog beválni, s a legkevésbé sem fogja tudni meggyőzni a külföldet arról, hogy Goebbelis írói olvasásra érdemesek.

KISÉRTETEK A NAPON. Roosevelt Amerikájában ma ismét szabad büntetlenül a kóhoztartalmú italokat inni. Ismét szabad olyan könyveket vásárolni és olvasni, amiknek a terjesztése a puritanizmus korszakában állítólagos „obszcén” tartalmuk miatt tilos volt. Olvasható többek közt e mai modernizált Amerikában Joyce Ulyssese is. A párisi Marianne egyik legutóbbi számában idézi Robert de Saint-Jean Woolsey bíró véleményezését, amelynek eredményeképp az Egyesült Államokban az Ulysses terjesztését engedélyezték.

A könyv bizonyos részei — írja a bíró különös jelentésében — az olvasóban a hánytatószer hatását idézik elő, de sohasem egy afrodi-ziakumét. Ami azokat a nyers kifejezéseket illeti, amiket Joyce használ, úgy ezek régi angol-szász eredetű szavak, amiket majdnem minden nő és férfi ismer. Kétségtelenül a szereplő személyek — teszi hozzá a bíró — kissé szabadosak, de nem szabad elfelejteni, hogy a regény cselekménye tavasszal történik. Az egyetlen szemrehányás, amit a bíró a szerzővel szemben tesz, az a könyv homályossága. Bizonyos jeleneteket Mister Woolsey jobban szeretett volna megérteni és több világosságot szeretett volna Leopold Bloom szobájában. Ezután a jelentés szövegint az következőképpen hangzik:

„Tekintettel arra, hogy arra vonatkozólag kértek tőlünk nyilatkozatot, vajjon az Ulysses „obszcén-könyv”-e, s hivatkozással az 1930-ban kelt Tariff-Act 19. tételének 1305. fejezetére s arra, hogy mi az